

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724010557
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6724010557.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Andreja Matušovica a JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M., na verejnom zasadnutí dňa 6. augusta 2025 v trestnej veci obžalovaného A. B. za pokračovací prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 16.05.2025, sp. zn. 6T/88/2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 27. 08. 2023 na doposiaľ presne nezistenom mieste na ul. XX. C. D. E., F. ako sa do jeho dispozície dostala na zemi nájdená peňaženka červenej farby, ktorá patrila C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., G. H. I. XXXX/XX, v ktorej sa nachádzali občiansky preukaz, vodičský preukaz na meno C. B., rôzne karty na zľavy, finančná hotovosť vo výške 20,-€, známka pre psa v hodnote 6,-€, zlatá retiazka na ruku s prívieskom v tvare stromu v hodnote 150,-€, F. J. B. K. K. L., M. XX XXX XX B. I. XXXXXX*****XXXX vydaná k bankovému účtu č. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a platobná karta s doposiaľ nezisteným číslom banky I. N. B., L. O. XX XXX XX B. D. k účtu K. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorých majiteľom a jediným disponentom je C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., G. H. I. XXXX/XX, dňa 27. 08. 2023 v doposiaľ presne nezistenom čase v dobe od 19:59 hod opakovane neoprávnené použil vyššie uvedené platobné karty na zrealizovanie nasledovných bezkontaktných platieb:

z platobnej karty banky K. K. L. I. XXXXXX*****XXXX vydannej k bankovému účtu IBAN SKIO XXXX XXXX XXXX XXXX na meno C. B. nar. XX.XX.XXXX

a) dňa 27. 08. 2023 v čase o 19:59 hod. platba v sume 16,00 € na čerpacej stanici K., so sídlom E., P. Q. XX, E. presne nezistený tovar;

b) dňa 27. 08. 2023 v čase o 20:01 hod. platba v sume 18,16 € na čerpacej stanici K., so K. E., P. Q. XX, za tovar; R. Q. 20 ks za sumu 4,40,-€, Q. N. Q. X ks za sumu 0,99,-€, R. K. malý 1 ks v hodnote 2,29,-€, R. Q. 1 ks v hodnote 2,29,-€, B. S. 0,51 38% 1 ks v hodnote 8,19,-€,

z platobnej karty banky I. N. B., L. vydannej k účtu K. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na meno C. B. nar. XX.XX.XXXX

a) dňa 27. 08. 2023 v doposiaľ presne nezistenom čase platba v sume 15,38,-€ na čerpacej stanici K., K. sídlom E., P. Q. XX, za presne nezistený tovar,

b) dňa 27. 08. 2023 v doposiaľ presne nezistenom čase platba v sume 30,03,-€ na čerpacej stanici K., so sídlom E., P. Q. XX, za presne nezistený tovar,

c) dňa 27. 08. 2023 v doposiaľ presne nezistenom čase platba v sume 23,41,-€ na čerpacej stanici K., so sídlom E., P. Q. XX, za presne nezistený tovar,

d) dňa 27. 08. 2023 v doposiaľ presne nezistenom čase platba v sume 10,98,-€ na čerpacej stanici K., so sídlom E., P. Q. XX, za presne nezistený tovar,

e) dňa 27. 08. 2023 v doposiaľ presne nezistenom čase platba v sume 1,93,-€ na čerpacej stanici K., K. sídlom E., P. Q. XX, za presne nezistený tovar,

kde následne obvinený z nájdenej peňaženky vybral finančnú hotovosť 20,-€ a následne túto peňaženku aj so zvyšným obsahom na uvedenej I. E. do smetného koša a z tohto miesta odišiel, čím takto svojím konaním si neoprávnenne obstaral, prechovával a aj použil platobný prostriedok a poškodenej C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., G. H. I. XXXX/XX týmto konaním spôsobil škodu vo výške 135,35 €.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h, písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/63/2024 zo dňa 02.09.2024, právoplatný dňa 27.09.2024, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad; a taktiež zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/87/2024 zo dňa 11.12.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/7/2025 (3To) zo dňa 11.02.2025, právoplatný dňa 11.02.2025, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil súd obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej - K. K. L., M. XX, XXX XX B., S.: XX XXX XXX H. vo výške 34,16 eur, I. N. B., L., O. XX, XXX XX B., S.: XX XXX XXX H. vo výške 81,19 eur, C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., H. XXXX/XX škodu vo výške 35,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku, súd odkázal poškodenú C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., H. XXXX/XX so zvyškom jej nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný písomným podaním doručeným okresnému súdu 06.06.2025 prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie proti výroku o treste.

V dôvodoch odvolania poukázal na to, že trest uložený mu prvostupňovým súdom je neprimerane prísny. Trestná represia musí byť úmerná a rozumná. Má spôsobovať ujmu len v takom rozsahu, aký je nevyhnutný pre splnenie účelu trestu. Podľa jeho názoru práve tento rozsah prvostupňový súd napadnutým rozhodnutím prekročil. Trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorý mu súd zrušil v rámci výroku o súhrnnom treste je z jeho pohľadu dostatočný a to tak z hľadiska ochrany spoločnosti, ako aj z hľadiska nápravy páchatela.

Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil vo výroku o treste a podľa ust. § 322 ods. 3 Tr. por. mu sám uložil primeraný (miernejší) trest odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti poškodených, sa obhajca pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanému uloží miernejší súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. upustí od uloženia súhrnného trestu podľa ustanovenia § 44 Tr. zák..

Naproti tomu prokurátor krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny. Uviedol, že okresný súd uložil obžalovanému trest v súlade so všetkými zákonnými zásadami na ukladanie trestov, dostatočne to aj odôvodnil a vzhľadom k tomu navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu. Požiadal o miernejší trest než ten, ktorý mu bol uložený okresným súdom.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k výroku o treste, čo však zistené nebolo. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

V prvom rade je potrebné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, pričom okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a následne rozhodol odsudzujúcim rozsudkom.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o uloženom treste, pokiaľ ide o jeho druh a výmeru, druhostupňový súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorým obžalovanému uložil vyššie uvedený súhrnný trest odňatia slobody v danej výmere, vrátane spôsobu jeho výkonu, keďže ho nemohol považovať za neprimeraný, čo jediné by bolo dôvodom na zrušenie tohto výroku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. ako sa toho domáhal odvolateľ. V tomto smere poukazuje krajský súd na odôvodnenie napadnutého rozsudku na stranách 7 až 8, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

Okresný súd dostatočne zhodnotil osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, ako aj niektoré ďalšie rozhodujúce skutočnosti a okolnosti, na ktoré bolo potrebné prihliadnuť. Tento správne priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval. Zároveň aj správne priznal priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený, nakoľko má doposiaľ v registri trestov evidovaných 16 záznamov.

Obžalovanému bol podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. správne ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko súdené prečiny spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (resp. doručený trestný rozkaz) za iné jeho trestné činy.

V zmysle prvej vety ust. § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odcudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Za najprísnejší zo súdených trestných činov a to prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody od 1 rokov do 3 rokov. V tomto smere krajský

súd dáva do pozornosti pochybenie okresného súdu pri ukladaní súhrnného trestu obžalovanému, keď uložil obžalovanému súhrnný trest nesprávne podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., pričom správne ho mal ukladať podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., čo však v tomto konkrétnom prípade, keďže odvolanie nepodal súčasne s obžalovaným i prokurátor, nebolo možné v rámci odvolacieho konania už napraviť (zákaz „reformatio in peius“), nakoľko uvedené pochybenie pri ukladaní trestu okresným súdom bolo v prospech obžalovaného. Taktiež súčasné označenie ukladaného trestu aj ako trestu úhrnného bolo ďalším pochybením okresného súdu, keďže obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, ktorého uloženie má v takomto prípade prednosť.

Obžalovaný sa v rámci odvolania domáhal aplikácie ust. § 44 Tr. zák., nakoľko mal za to, že trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorý mu súd zrušil v rámci výroku o súhrnnom treste je z jeho pohľadu dostatočný, a to tak z hľadiska ochrany spoločnosti ako aj z hľadiska nápravy páchatela. K tejto argumentácii obžalovaného krajský súd uvádza, že sprísnenie výmery trestu odňatia slobody o dva mesiace pri ukladaní trestu za celkovo štyri prečiny nemožno považovať za neprimerané. Naopak, uloženie miernejšieho nepodmienečného trestu, ako sa toho domáhal obžalovaný, by bolo v tomto konkrétnom prípade neprimerane mierne vzhľadom na obdobnú závažnosť spáchaných prečinov a taktiež aj s poukazom na kriminálnu minulosť obžalovaného, a preto by nebolo dostatočné na ochranu spoločnosti a jeho nápravu.

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže tento bol v posledných 10-ich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Záverom krajský súd uvádza, že uloženie takto vymeraného nepodmienečného trestu odňatia slobody zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie. Takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.